

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija smatra da je sporni mađarski propis, time što očito neproporcionalno ograničava plodouživanje poljoprivrednog zemljišta i šuma, neusklađen s obvezama koje Mađarska ima na temelju članaka 49. i 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članka 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Ukidanje *ex lege* prava plodouživanja ograničenje je slobode poslovnog nastana koja je zajamčena člankom 49. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, osobito zato što takav nestanak prava plodouživanja onima koji su do tada bili vlasnici onemogućuje ili pretjerano otežava zasnivanje poslovnih nastana u Mađarskoj (ili stjecanje prava korištenja poljoprivrednog zemljišta) kako bi tamo mogli razvijati svoje djelatnosti i gospodarskom djelatnošću koju obavljaju za svoj račun pridonijeti uspostavi gospodarskih i društvenih veza unutar Unije. Komisija smatra da ukidanje *ex lege* prava plodouživanja može biti prepreka ostvarivanju slobode poslovnog nastana ili može odvrćati od njega.

Mađarski propis također povrjeđuje slobodno kretanje kapitala jer ograničava ili sprečava osobe koje nemaju mađarsko državljanstvo da ulažu u nekretnine koje se nalaze u Mađarskoj. Takav propis uzrokuje narušavanje postojećih prava plodouživanja, što također podrazumijeva ograničenje slobodnog kretanja kapitala.

Mađarski propis uvodi neizravnu diskriminaciju time što ustanovljuje razlikovanje na štetu građana Europske unije koji nemaju mađarsko državljanstvo.

Gore navedeno ograničenje sloboda nije opravdano. Nije opravdano nijednim razlogom navedenim u Ugovoru ni drugim razlozima koje je navela mađarska vlada tijekom postupka.

Osobito nije prihvatljiva argumentacija kojom mađarska vlada brani nužnost ograničenja radi okončanja nezakonite situacije. Komisija smatra da se ne može prihvatiti opća pretpostavka – koja nije dokazana ni u jednom konkretnom slučaju – da su svi ugovori o plodouživanju poljoprivrednog zemljišta u Mađarskoj koje su sklopili inozemni državljani od svojeg nastanka nezakoniti i nevaljani. Ne može se prihvatiti ni tvrdnja da se nezakonitost svih i svakog pojedinog ugovora o plodouživanju može izvesti iz nepostojanja odobrenja za konverziju valute koju je zahtijevalo zakonodavstvo koje je bilo na snazi prije 2002.

Ograničenje određeno mađarskim propisom ne ispunjava zahtjev proporcionalnosti jer nije prikladno za ostvarenje ciljeva koji se žele postići i usto prekoračuje ono što je nužno za njihovo postizanje.

Mađarski propis ne ispunjava zahtjeve koji proizlaze iz načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja niti oštećenicima jamči prikladnu naknadu zbog ukidanja ili ograničenja prava plodouživanja.

Komisija smatra da se sporni mađarski propis protivi pravu vlasništva priznatom člankom 17. Povelje. U određenim slučajevima zadire u pravo vlasništva i kad se povreda ne odnosi na tri elementa „vlasništva” (uporaba i korištenje, posjed i raspolaganje).

Žalba koju su 28. lipnja 2017. podnijeli Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard i Darren Neville protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 28. travnja 2017. u predmetu T-580/16, Azoulay i dr. protiv Europskog parlamenta

(Predmet C-390/17 P)

(2017/C 412/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard, Darren Neville (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Zahtjevi

- ukinuti pobijanu presudu;
- usvojiti tužbene zahtjeve koje su žalitelji iznijeli u prvostupanjskom postupku u okviru tužbe u predmetu T-580/16;
- naložiti tuženiku snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji smatraju da pobijana presuda sadržava više pogrešaka koje se tiču prava i iskrivljenje činjenica.

Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava i iskrivio je činjenice time što je odbacio autonomno i ujednačeno tumačenje pojma troškova obrazovanja u okviru pravnog poretka Unije i uvjetovao taj pojam značenjem koje mu se pripisuje u različitim obrazovnim sustavima država boravišta dužnosnika, a da pritom nije uzео u obzir narav troškova i interes djece.

Prema sudskoj praksi Suda iz ujednačene primjene prava Unije kao i načela jednakosti proizlazi da pojmovi iz odredbe prava Unije koja ne sadrži nikakvo izričito upućivanje na pravo država članica za utvrđivanje njihova smisla i dosega trebaju u cijeloj Uniji imati autonomno i ujednačeno tumačenje, koje treba dati uzimajući u obzir kontekst odredbe i cilj predmetnog propisa (presuda od 15. listopada 2015., *Axa Belgium*, C-494/14, EU:C:2015:692).

Usto, zaključak Općeg suda iz točke 47. pobijane presude je nedosljedan i nije u skladu sa sudskom praksom o sukladnosti između prethodne upravne žalbe i tužbe.

Žalitelji također ističu da je Opći sud povrijedio obvezu obrazlaganja jer se nije izjasnio o povredama načela jednakog postupanja i članka 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, iako su one bile istaknute pred njim.

Prema tome, ispitujući vrlo površno tri različita prigovora žalitelja, Opći sud je, prema njihovom mišljenju, došao do zaključaka koji nisu ni pravno ni činjenično opravdani.

Žalba koju je 17. srpnja 2017. podnio Enercon GmbH protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 3. svibnja 2017. u predmetu T-36/16, Enercon protiv EUIPO-a

(Predmet C-433/17 P)

(2017/C 412/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Enercon GmbH (zastupnici: R. Böhm, Rechtsanwalt, M. Silverleaf QC)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Gamesa Eólica, SL

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda u predmetu T-36/16;
- ukine presudu Općeg suda u predmetu T-245/12;
- vrati predmet EUIPO-u radi donošenja odluke prvog žalbenog vijeća u predmetu R 260/2011-1 i odbijanja zahtjeva društva Gamesa za brisanje spornog upisa iz registra;
- naloži tuženiku u prvostupanjskom postupku snošenje troškova.